

ЦИЈЕЛА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима. Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: С. Рамадановић

Претплата се шаље поштом, а унутаром непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, т. Вељу Рамадановићу, к. п. агенту у Нотор. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају. Оглашен се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку рјеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова ермјерно више.

Њихова Величанства Краљ Господар и Краљица Милена примили су поводом прославе педесетогодишњице владавине и златног пира, као и поводом прогласа Црне Горе за Краљевину из иностранства многобројне телеграфске честитке, чији потписници нијесу добили упућене им одговоре због недовољно означених својих адреса.

Ушљед тога, а по наређењу Њихових Величанстава, Маршалат Двора моли сва она лица, којима због наведеног разлога нијесу стигли одговори, да овим путем приме најтоплију захвалност Њихових Величанстава.

Маршалат Двора
Његовог Величанства
Краља Господара.

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Иностранних Дјела и заступника Нашег Министра Правде, ријешили смо и рјешавамо:

да се Јовану Пламенцу, Нашем Министру Унутрашњих Дјела, уважи оставка, коју је поднио на положај Нашег Министра Унутрашњих Дјела и да се стави на расположење Краљевске Владе; а постављамо:

за Нашег Министра Унутрашњих Дјела Филипа Јерговића, досадашњег Предсједника Главне Држ. Контоле.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела и заступник Нашег Министра Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 30. августа 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Заступник Министра Правде,
Д-р Л. Томаковић с. р.

ПРАВИЛНИК за вођење задружног регистра

Члан 1.

Установљава се при свима капетанским судовима регистар о земљорадничким и привредним задругама.

Капетански судови дужни су овај регистар у свему тачно и уредно водити. Брисања и стругања у истоме не смију бити.

Члан 2.

Задружни регистар има 80 листова, а удешен је тако да свака задруга заузима по четири листа.

Регистар о једној задрузи дијели се на четири дијела и то:

- а) први дио обухвата оснивање задруге — рубрике 1—24;
- б) други дио обухвата измјене и допуне у правилима — рубрике 25—27;
- в) трећи дио обухвата престанак задруге — рубрике 28—44; и
- г) четврти дио обухвата списак задругара — рубрике 45—56.

У свима рубрикама (од 1 до 56) довољно је објашњено гдје шта треба заводити (назначити).

Ниједан се посао не смије у задружни регистар заводити, ако о томе не постоји исправан документ.

Члан 3.

Свака земљорадничка и привредна задруга дужна је своје оснивање, у року од три дана, да пријави надлежном капетанском суду ради увођења у задружни регистар.

Пријави овој има се приложити:

- 1, правила задругина са потписима свих задругара, над којима је претходно капетанска власт потписе овјерила, као и један претпис тих правила;
 - 2, у овјереном препису списак задругара; и
 - 3, у овјереном препису записник скупштине о избору управног одбора.
- Кад суд ову пријаву с приложеним примми, он ће тога истог дана оснивање задруге увести у регистар, а препис правила овјериће и на њима ставити потврду да је задруга уведена у задружни регистар. Препис правила суд ће вратити дотичној задрузи, а остали документи остају код суда.

Члан 4.

У року од три дана, пошто је задруга уведена у задружни регистар, суд ће оснивање задруге објавити у службеном листу:

- У овој објави морају се назначити:
- 1, дан кад су задругари потписали правила;
 - 2, фирма и сједиште задруге;
 - 3, предмет предузећа;
 - 4, рок трајања задруге;
 - 5, врста одговорности задругара за обавезе задругине; и
 - 6, имена, занимања и мјеста становања чланова управног одбора.

У објави се има назначити и то, да задружни регистар стоји у суду, за вријеме радно свакоме, на увиђај.

Члан 5.

Послије оснивања задруге, пријем нових задругара мора се такође пријавити капетанском суду за увођење у задружни регистар — списак задругара.

Примљени задругари морају поднијети задрузи писмене изјаве, у којима мора бити изриком наглашена врста одговорности за обавезе задругине. Потписи на овим изјавама морају бити претходно овјерени од капетанске власти.

Задруга ће ову изјаву с једним преписом поднијети суду ради увођења у списак задругара.

Увођење у списак задругара суд ће оног дана, кад изјаву прими, извршити, а на препису изјаве, коју ће у исто доба вратити задрузи, ставиће потврду да је лице, које је изјаву потписало, уведено у списак задругара, са назначењем под којим бројем.

Члан 6.

За задругаре, који умру, који сами иступе или буду искључени из задруге, задруга је дужна да истог дана писмено извјести капетански суд, који ће одма по пријему тога извјешћа назначити у рубрикама 52, 53 и 54 списка задругара — дан, мјесец и годину, кад је дотични задругар исписан из списка, а у рубрику 55 суд ће назначити: да ли је дотични задругар самовољно иступио из задруге, искључен или умро. О исписивању задругара из списка, суд ће истог дана писмено извјестити и задругу.

Члан 7.

Свака промјена у саставу управног одбора, као и сваки поновни избор чланова истог одбора или истек рока њихова овлашћења, морају без одлагања бити пријављени капетанском суду ради увођења у задружни регистар. Документа у овјереном препису, што говоре о избору чланова управног одбора или о престанку њихова овлашћења, имају се приложити пријави.

Кад суд ову пријаву прими, он ће истог дана избор нових чланова за управни одбор завести у задружни регистар а за смењене чланове истог одбора, суд ће у продужењу њихова раније записана имена ставити у рубрикама 7, 8 и 9 — дан, мјесец и годину, кад је ко од именованих престао бити члан управног одбора.

О уписивању или исписивању чланова управног одбора из задружног регистра, суд ће истог дана писмено извјестити и задругу.

Ако је ко од именованих у регистру поново изабран за члана управног одбора, то онда није потребно да се његово име поново у регистар објављује, али члан и у томе случају задруга мора извјестити суд.

Члан 8.

Свака измјена и допуна у правилима ма које задруге, мора се пријавити капетанском суду ради увођења у задружни регистар.

Овој се пријави имају приложити два овјерена преписа одлуке скупштинске о измјенама и допунама у правилима, као и оригиналан документат да су од надлежних измјене и допуне у правилима одобрене.

Кад суд ову пријаву прими, он ће истог дана извршити увођење у задружни регистар, а на једном препису скупштинске одлуке ставиће потврду, да су измјене и допуне уведене у задружни регистар, који ће у исто доба вратити управном одбору дотичне задруге.

Никаква одлука и измјенама и допунама у правилима нема правне вриједности, докле се наприје не уведе у задружни регистар.

Члан 9.

Сва писма и документа, која се односе на једну задругу, а одмах по увођењу у задружни регистар, суд ће их здруживати по реду са актима оснивања дотичне задруге — тако, да о сваком завођењу у задружни регистар, мора постојати у суду увијек акт (писмо или документат) здружен по реду са осталим документима дотичне задруге од њеног оснивања.

Члан 10.

Кад задруга престаје да ради, управни одбор дотичне задруге дужан је неодложно о престанку задругину да пошаље пријаву капетанском суду ради увођења у задружни регистар.

Пријави се овој има приложити у овјереном препису скупштинска одлука, која се односи на престајање задругино и избор ликвидационог одбора.

Кад суд ову пријаву прими, он ће тога истог дана престајање задругино завести у рубрикама 28, 29, 30 и 31, а имена ликвидатора у рубрикама 32, 33 и 34 трећег дијела задружног регистра.

Члан 11.

У року од три дана, по завођењу у регистар, суд ће престанак дотичне задруге објавити у званичном листу и позваће у тој објави све задругине дужнике да своја дуговања задрузи исплате и све повјериоце да се са својим потраживањем обрате задрузи, што ће дужници и повјериоци учинити за шест мјесеци од дана објаве у званичном листу.

Имена, занимања и мјеста станова ликвидатора морају се такође објавити у званичном листу.

Пошто обзнана изађе у званичном листу, онда ће суд у рубрикама 36, 37, 38 и 39 задружног регистра назначити дан, мјесец, годину и број листа у коме је обзнана изашла.

Члан 12.

По свршеној ликвидацији, све задругине књиге, писма и документа од пошљедњих десет година па до престанка задруге, ликвидациони одбор ће уз спроводно писмо предати на реверс дотичном капетанском суду, који ће их здружити са осталим документима престале задруге и чувати још за 10 година.

Пошто суд прими све књиге, писма и документа престале задруге, он ће истог дана ставити у рубрикама 40, 41, 42 и 43 — дан, мјесец годину и број дјеловодника, кад је задруга потпуно извршила ликвидацију, а у рубрику 44 навешће узроке ушљед којих је задруга престала.

Задругари или њихови правни наследици, као и повјериоци задругине, могу, по одобрењу суда, а за вријеме радно, ове књиге, писма и документа прегледати.

Члан 13.

Ниједна задруга не може постојати нити пак какав посао обављати, која није уве-

дена у задружни регистар код дотичног капетанског суда.

Задруге, које већ постоје дужне су поступити по свима прописима овога правилника и то најдаље у року од 30 дана рачунајући од дана обзнане овога правилника у званичном листу.

Члан 14.

Препоручује се свима капетанским судовима и задругама, да се по прописима овога правилника строго придржавају и у свему управљају.

Број 1320.

Цетиње, 17. маја, 1910 године.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац.

Пошто г. Живко Перишић, цариник Никшићске царинарнице за пуних осам дана, по истечењу рока датог му одсуства, није на дужност дошао, нити свој изостанак оправдао, то се овим, а на основу чл. 14. закона о чиновницима грађанског реда његово мјесто оглашује упражњеним.

Број 4019. Из Канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, Цетиње 12. августа 1910. год.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Братски одзиви српске штампе у Америци о јубиларној прослави.

Српски Родољуб у Питсбургу доноси на челу листа слике Њихових Величанства Краља Господара и Краљице Милене, а затим овај уводни чланак:

1860—1910.

(ПЈЕСМА НЕСТИХОВНА)

Хвала Богу на Његову дару: на голему и преголему!

Наша Црна Гора а свијетла зора свесрпска, цијелог Словенства великог и личног дика од видика, слави славу 50-годишњице владања свог сретновладајућег 69. годишњег славног Господара: Његовог Краљевског Височанства Краља Николе I; славу свог препорода завидног.

И радостан понос блиста се на челу личног брата Црногорца поштењаковића сваког, и у очима вилинским сестре црногорске сваке: којој је у срцу урезано родољубље и поштење дубоко, те презире раскошност, богатство и господство туђе при кршу родноме и соколовима својима непоједињима.

А ми? Пуни поноса и радости необичне, пребрасмо историје наше лист по лист од искони до данас; и обидосмо и по два — три пут лист сваки као пчела цвијет по цвијет, кад скупља мед у саће медено; и ненађосмо примјера слави овој Србиновој оправданој преголему а Ловћена достојној!

А дивили смо се и поносимо се славом Србиновом од вазда; јер ризница је то примјера алемова у свијету велику, богату и напредну: колико је власна рука ума и разума и свијест свјесника.

И ако са извора бистрога од росе јутрњег: не маја мутног него оног опојаног жељног, Књаз Никола је свагда у душу побожну много, и срце жара Обилићева, вјештине Краљевићеве а Рељине хитрине, усађивао величину да Га ни Тацит, по мјери околности — не би премашео Римљанин велики, називом стеченим: „Украс рода човјечанског!“ И, свуда у пословима свијета, и дане и године, и ноћи и мјесеце, сахате и минуте, настојавао је, да и сунцу да завидности у сјајности изван језика!

И свечаности велике које се предузимају, одуши су чисти знаменитости владовања сретног Педесетогодишњег, и успомена светијех кроз доживљаје историјске претешке, Великана и Оца Отаџбине, који: живи, мисли и ради за друге, за Свој народ лични, Богом му повјерени, од зорина зрака до ноћнога мрака и од мрака до зрака: да Му буде сретнији, напреднији и славнији, храбри и славни, док од тешко пролазних сиромашних крајева и државе мале, створи државу: европску, културну и у гранама

свијема напредну; а све са сретствима: прескупотијенима, што је свједок више један, снаге домовинске љубави свете: која се не да купити паром ничесовом, ни задобити силом никаквом.

И нека се веселе: појате и палате, путови и мостови, храмови божји и просвјетни, села и вароши и градови домовински грудобрани, поља и равнине, брда и долине, горе и дубраве, ријеке и море и сва дјела и тековине краља Николе I.!

И нек изађу виле из пештера веселице, и из вилестана свјех, и нека на језерима умију лице, на запоју у славу и хвалу заслужену миљенику своме Николи Миркову! И бојна поља црвенолика — нека се веселе, јер, имају чему; а нека пјевају звона и олтари свети, химне и молбе Богу једноме: за још дуго и чврсто здравље и сретно владовање Николе I., владара видиката великих и широких, подстицања богатих племенитошћу, и ми им се придружимо душом и срцем пуним; а, не смијући се упуштати у историју Слављеника високог, ризницу богатства великог, синовно честитамо јубилеј јединствени у историји нашој, кличући Му што нам грло дава:

Б'јели нам се Орао б'јелио и здраво нам и весео био: на премнога љета!

А уз све и све жеље племените јесу жеље наше свете: за сапутницу живота Твог, велики краљу и витеже, за Народну Мајку за урас рода женског, Утробе Богом благословене: Краљице Милене; за Дом благословени и народ прослављени:

Све нам било здраво и весело
Амин, Боже, вазда те молимо.

„Уједињено Српство“, чији је уредник о прослави на Цетињу био, доноси чланак под насловом „Краља Никола јунак на бојном и књижевном пољу“, који гласи:

На Цетињу под Орловим Кршем, у пријестоници Црне Горе чине се велике припреме за једно велико славље, које је и по својој врсти и карактеру јединствено славље не само у Црној Гори већ и у Српству.

Дана 15. августа по ст. календару лицем на велику Госпојину славиће се на Цетињу педесетогодишњица владавине Краља Николе.

Тога ће дана Црна Гора уз највећу помену и славу и са највећим пијететом прославити педесетогодишњи јубилеј свог узвишеног владара, и одати достојно признање Високом Слављенику за Његова витешка дјела и мудру владавину за дуги низ од пола столећа. Црна Гора ће достојно прославити тај дан велике епохе, и показати свијету колико зна цијенити, поштовати и уважавати славом крунисана дјела Краља Николе, који је за пола вијека и мачем и пером у руци проводио Црну Гору кроз искушења, и који је у свијету прославио, да је данас и поштована и уважена и код свих великих сила у Европи па и свега културног и образованог свијета. Пола столећа мудре и очинске владавине Краља Николе дочекује Црна Гора да прослави и да се са највећом захвалношћу одужи Високом Слављенику, и да Му заслуге призна, чије су заиста велике и непроцењиве.

ЛИСТАК

ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ

Краљу НИКОЛИ I.

УЗВИШЕНОМ ГОСПОДАРУ ЦРНЕ ГОРЕ

у славу 50-год. владарског јубилеја.

1860.—1910. г.

Уз славопој срца усквијелих свије
Прославимо жељни, торжаствени дан!
Дан, кад сијаш, српски, попосени Геније,
Електрним славе на Трон освјештап,
Гдје Ти моћно жеало
На чудесни бријег
Божанство навезло
И развило стијег.

Уз скиптар краљевски сјајна три симбола:
Мач, лира и перо знак Ти сплзу свет;
У триумфу славе дивна ореола
Сјајем Те огрну, да те гледа св'јет
Уз трофеје среће,
Које ратом сали,
Човјечанства те ће
Бљежит' апали.

Серафими химне уз небеске грубе
Кроз храмове Божје данас вију свуд,
К'о божанство своје гдје Те вјерни љубе,
И огњем љубави загривају груд',
Јер си новој ери
Чудеснијем кључем
Отворно дверп,
Обасјао лучем.

Тога ће дана бити уперени погледи цијеле културне Европе на Цетиње и Црну Гору, која ће и сама узети учешћа у јединственој до сада прослави српској, коју Црна Гора дочека.

Краљ Никола, који је своју малену, али славом овјечану Црну Гору у свијету још већма прославио, њене границе знатно проширио, и довео је до тога положаја, да данас Црна Гора, и ако по маленом територијалном простору, игра улогу једне модерне и уређене државе на балканском полуострву, прославиће у својој пријестоници педесетогодишњицу, од како је ступио на пријесто славних и великих Му прекада. Краљ ће славити свој јубилеј, који је уједно и свеопшта слава народа црногорског.

Пола столећа великих и јуначких подвига, нечувених прегалаштва на бојним, просвјетним и дипломатским пољанама крунишу неумрлу славу сиједога Краља. Историја, та неумитна заштитница истине, овјековјечила је на својим сјајним страницама и јасно исписала велика дјела и прегалаштва Краља Николе, тог неустрашивог борца за Србинова права; тог ватреног и најодважнијег поборника југословенске идеје, који је равно пола столећа чувао стражу на међи Слављеника. У рату несавладив, у миру необорив, на перу ненадмашив стекао је сиједи Краљ то признање и од великих и културних народа у Европи, и зато ће Му захвалити Српство заједно с Црном Гором на дан Његова сјајна јубилеја, оплести лавор вјенац неумрле славе, и поставити на Његову сиједу главу, и тиме се захвално Српство а особито Црна Гора у неколико одужити Његовим великим дјелима, којим је за све вријеме и вјекове задужио Српство, штитећи за пола столећа његове традиционалне идеје.

Наше је перо одвећ сићушно а рука нејака, да опише сва она херојска прегалаштва овога српскога Дива, да помене све оне јуначке подвиге овога српскога Леониде, чија се слава, коју је побирао на мегданима по сокољским висинама Српске Шпарте, хорила на све стране свијета.

Доста је да поменемо неке од оних љутих бојева и страшних мегдана, у којима је улијетао Краљ Никола. Девет крвавих дана под Острогом, па бојеви на Вучјем Долу, Фундини, Граховцу, Бару, Улцињу, Никшићу, Медуну и другим бојним пољанама који далеко надмашиваху стародревне Термопиле, и који запрепашћиваху цијели свијет.

У свим љутим бојевима Краљ Никола је стављао свој живот на коцку, увијек спреман да га принесе на жртву косовских аманета. Он је био радији умријети у рату са својим Црногорцима, него дозволити да се и пошљедњи зрачак слободе угаси, који је неугасимо тињао под Ловћеном пуних пет вјекова.

Године 1878. завршени су ратови, који су вођени за ослобођење српских земаља испод туђинског јарма, и од то доба Црна Гора живи мирним животом.

Након довршених бојева, краљ Никола је обратио највећу пажњу, и неуморно по својој владалачкој мудрости радио, да се Црна Гора економски и просвјетно

подигне. Патријархални дух Црногораца убрзо је схватио и разумио Краљеве жеље, и у свему му је био при руци и својски га потпомагао при извођењу корисних планова за напредак земље. Златно доба мира Краљ је употребио да уреди унутрашње потребе државе, и да своју државу подигне на степен цивилизоване и модерно уређене државе, у чем је сјајно и успио, захваљујући Његовој владалачкој мудрости и дубокој проницавости. Подигао је школе, унаприједио домаћу индустрију, упознао разна европска тржишта са црногорским производима; знатно је унаприједио сточарство и земљорадњу у земљи, трговину и занате знатно усавршио; подигао путеве, уредио пошту и телеграфе — у Црној Гори уведена је и телеграфија без жица, — и има нешто и жељезничке мреже.

Данас се може констатовати и констатовано је, да је Црна Гора под мудрим и очинским старањем Краља Николе дошла до такве унутрашње уређености, да јој могу завидити и многе европске државе, што се једино заслужи Краљевој приписати може.

Краљ Никола није само владалац у строгом смислу те ријечи, већ оно што је домаћин својој породици, што отац својој дјечи, то је Краљ Никола својим Црногорцима.

У кратком размаку времена, т.ј. од онога дана кад је ратовање престало, а настало доба мира и рада, Краљ Никола је приправио терен у Црној Гори за уставне слободе, које је и подијелио у децембру 1905. године, те од тада Краљ Никола влада Црном Гором као уставни владалац, са пуно државничког такта.

Краљ Никола за све вријеме његове мудре владавине од пола столећа у свакој пригоди играо је важну улогу, као вјешт владалац и проницави дипломат, те је Себи и Црној Гори задобио симпатије великих европских дворова.

Увијек је играо улогу Великог Словенина, те је истакнут као један између првијех словенских великана. Увијек је подржавао пријатељске везе са великом словенском Русијом, као што су то чинили и сви црногорски владари од времена Петра Великог; Краљ Никола је у Русији увијек гледао заштитницу потгаченог Словенства, зато је увијек био виђен у свим редовима руске интелигенције а особито код пријестола руских царева, те Му је једном приликом цар Александар трећи у чувеној једној здравници наздравио рекавши, да је Краљ Никола његов једини пријатељ.

Значајне су ријечи Краља Николе, изречене у здравници пок. Краљу Александру, приликом његове посјете у Београду, рекавши: Из дома сам дома дошао. Овима је ријечима Краљ Никола доста рекао. Рекао је да љуби Србију управ колико Црну Гору и да су интереси обје ове српске земље потпуно идентични. Кад су га са пошљедње битке с Турцима питали неки Црногорци, који бјеху настањени у Србији, хоће ли доћи да учествују у црногорским бојевима, Краљ им је рекао: Мени је све једно, борили се ви околу Ниша или Никшића.

Са тешком владалачком дужношћу, коју је на себе преузео ступањем на пријестолу Црне Горе, узео је многе терете, али му они нијесу могли станути на пут, и ослабити Његову пјесничку даровитост са којом је рођен, који је дар у нашој земљи примио од Његовог Великог Стрица Владике Рада. Као што је у рату јасно помамна зеленка, тако је и у миру по пољу дивне српске поезије јасно Пегаза. Он је у својим пјесмама славио и величао славу Србинову и јуначке подвиге Црногораца; износио жељну наду Србинову, и Српство кријепио бољим надама и тјешито га са бољом будућношћу. Он је исто на пјесничком, као и на бојном пољу сабирао себи ловорове вијенце. Његова драма „Балканска Царица“ а такође драмски сјев „Краљ Арванит“, јако су обогатили српску књижевност.

Пола столећа мудрог владања, тешких напора, неодољиве пожртвованости, и патриотске дјелатности Краља Николе дуги је низ година, зато ће му захвални потомци на дан сјајног Му јубилеја сплести неувели вијенац у златној споменици, љубави и благодарности за све оно што је радио и урадио, за славу Српства и Црне Горе.

Завршујући нашу скромну али објективну ријеч кличемо:

Слава Ти Високи слављениче; нека Те Вишњи још дуго поживи на славу и корист Српства и Црне Горе и на дику цијелог Југословенства! Живио!

„Materinska Rijec“ из Аргентине, доноси у свом 110. броју такођер на челу листа слику Њ. В. Краља Господара, а за тим уводни чланак, у коме између осталог пише:

„Дне 15. овог мјесеца Црна Гора почиње славити ријетко славље: 50-годишњицу владања Краља Господара Николе I, који уједно слави и 50-годишњицу, откад је ступио у брак са Краљицом Миленом и који је брак како је познато, био од Бога благословен.

Површином малена — има текар 9.080 четв. км., са 350 хиљада становника — али морално велика је Црна Гора, а ту моралну величину има да највише захвали данашњем сиједоме њезином Господару, витешком Краљу-пјеснику Николи I., који већ 50 година Црном Гором влада и дана 25. септембра улази у 70 годину живота.

Црна Гора је руска предстража на Јадранском мору, вез је што спаја латински уз славенски свијет и у међанародним одношајима на Балкану игра најважнију улогу, а и унутар својих граница видно напредује у свим културним и господарским питањима, те јој потпуно пристаје, да на сиједој глави њезиног Господара засја краљевска круна, као што се надамо, да ће нас о томе ових дана брзојав извјестити.

Краљ Никола у прво доба својега владања морао је припасати сабљу и оружјем се пушком, те водити народ у бој против Турчина. Године 1862, 1886,

ЗЛАТНОМ ПИРУ

ЊИХОВИХ ВЕЛИЧАНСТАВА

Краља НИКОЛЕ I. и Краљице МИЛЕНЕ

Узвила се златна грана
Из мирисног, дивног сада,
Према сунцу мајског дана
Украсена цвјета млада,
У срећноме расте плоду,
То је дична Мајка рода.

Сави стабло Лоза света,
Из српскога никла стана,
Ниже гривну срећних љета
Росом светом поканана
Са усана Вилињег Творца,
То је отац Црногорца,

Па се грана с Лозом сплела,
Бриштана Их вјерност стеже,
Расту к'о бор, вита јела,
Грану љубе златне вријеже,
На врху Их круне стоји,
Уз Владарку Владар то је.

Оплели се брачни в'јенци
Пред Божије свете двери,
Ангел стоји и Младенци,
У љубави да их вјери,
Да их вјенча бурмом злата
Са божанских, царских врата.

Кроз Харпиде, Сциле размах'о си весло,
Бурним океаном водећи Те Бог;
Народности Својој Ти велико гесло
Пред свијетом носиш, у впе диже ног,
Па врхунцу томе
Србин сад ни прије
У блијеску Твоме
Долазно није.

У сјај — дијадеми Твој Геније прави,
Што епоху ствара деценија пет,
У бићу и слави на вису се јави,
Гдје још стиз'о није избраника лет.
Ти Троневи с Троном
Племените крви
Веза јаком споном,
Оста Србин први.

У бићу и слави свијету се јави
На Трон, коме скиптар сунчан реси зрак,
На Трон горди с круном краљевском на глави,
Гдје те к'о божанство с пажњом гледа свак,
Уз свјетлост од зубље
Неугасног сјаја
Јер Ти родољубље
Духом Српство спаја.

Сјајна круно, сјај са витешког Трона!
Окејаном славе пливај снагом свом!
Нек Твој Дух још млади Вида с Хеликона,
Бесмртнице врли, слава Уму Твом!
Па врхунцу твојем
Србин сад пл прије
У велич'ју Твоме
Долазно није!

Цетиње, 15. августа 1910. год.
Рздомир Кривокапић Орлински.

Ти порфиром златну слободу огрну,
Што к'о сунце сија и засјени св'јет,
И на видик диже славу Гору Црну,
Над ње стјењем кружниш Свој орловски лет,
Гдје Ти вјечно зраке
Свјетлост благодати
Освјешташе раке
Заточника злати.

Кроз убојну маглу крупа Ти је сјала
К'о кроз облак сунчев у лазуру сјај,
Рад' слободе, вјере сред крвавих вала
Када гази смјело к'о огњени змај,
Гдје Ти око главе
Од победа штита
Дијадема славе
Руком Марса слита.

Кастилје вјечно Твој Дух поји врело,
Слашћу моћна пића папаја св'јет вас,
Пјесничким лавором за то Ти је чело
Окрупила Вила, дигла па Парнас;
У небеском кругу
Домовини саави
Вјенцу, красну дугу
К'о лавор па глави.

Божанствени, вјечни Пантеон си диг'о,
Красом који реси плави пеба свод,
Херојству га диже, што скидаше нго
И паде у боју за вјеру и род;
Величанства Бога
Света пирамида —
Вјечна лавра многа
Споменик Ти зида.

1878. забиљежене су златним али крва-
вим словима у повијести Црне Горе.
Књаза Николу видимо као каквог леген-
дарног јунака, који води своју момчад у
бој и сам њој предњачи примјером. На-
род је заволио својега Књаза, увидио је
у њему својега доброга оца и мудрог
Господара.

И није се преварио у својим надама.
Књаз Никола наставио је и у мирно доба
големим радом за напредак и просвјету
народа свога, а и сам је давао примјера
у сваком раду, а тако и у књижевничком.

* * *

Далеко бисмо зашли, кад би хтјели на-
вести само главније његове успјехе на по-
литичко-дипломатском, пољу Књаз Нико-
ла имаде уплива код руског и талијанског
владајућег дома, штудје га Француска ре-
публика а уважен је у од старог Фране
Јосифа. Са својим зетом, српским краљем
Петром I. живи у најљепшем складу.
Италија се захвално сјећа Црне Горе, јер
је из ње потекла најплеменитија влада-
рица, Јелена, врла супруга доброг Вик-
тора Емануела, љубезива мајка лијепо
своје дјечице и права владарица срца
талијанског народа.

Године 1906. подарно је Књаз Никола
својевољно, без икаквог притиска, Устав
Црној Гори, дочим су већина осталих
држава, народи добили устав цијеном
проливене крви.

Књаз Никола и наш велики Штросма-
јер били су неразруживи пријатељи.
Љубав за слогу Срба и Хрвата везала
је срца ових племенитих душа. Дана 12.
јануара 1866. године одликовао је Књаз
Никола својега пријатеља Штросмајера
Даниловим редом — ово је једини ред,
што га је Штросмајер примио од свјетов-
них главара. Мало који је тако искрено
проплакао иза смрти надбискупа Мили-
новића, као његов пријатељ Књаз Ни-
кола. И ове су двије велике душе једнако
ћутиле, једнако љубиле и једнако триле.

Колико је Књаз Никола цијенио старца
Трнскога, и како се занимао за хрватски
препород, свједочи брзојавка, коју је по-
слао Југословенској Академији у Загребу.

* * *

Нека Свемогући за дуги низ година
уздржи у животу и здрављу Књаза Го-
сподара, којему желимо да види све то
већи напредак Црне Горе; нека његов
прворођени син Данило буде увијек сли-
једио очеве стоне, кад га Божја Промис-
ла буде позвала на пријестоље и нека
срећа и здравље прате цијели Владалачки
Дом, од срца желе иселјени Јужни Сла-
вени у Јужној Америци.

* * *

Иза овога чланка „Materinska Riječ“ до-
носи ову пјесмицу:

ЊЕГОВОМ КРАЉ. ВИСОЧАНСТВУ
НИКОЛИ I.
Витешком Владару Црне Горе
пригодом педесетогодишњег сретног владања

Прими поздрав Господару
Из далеких ових страна,
Што ти Хрват-Србин шаље
Преко силног океана.

На листове вјекониса
Златна слова вјесник меће,
Тај дубоки судбе смиса
Пјева химну Њине среће,
Извезена ту је зрака
Као символ трајног брака.

Пружа стабло лоза света
Око Трона обавита
Узањ расте низом љета
Златна грана узорна,
Вијенци Их окитише
Већ се једном сребрнише.

Опаса Их Божја рука
Дуге красом разних боја,
Под блијеском славолука
Ниче цв'јеће дичног соја,
Расте, мири на поносу,
С' Синовима Њерн то ту.

У љубави, нади, вјери
Божанска Их роса кропи,
Што се с рајским цв'јећем мјери,
Мвр просуше по Европи,
Црна Гора таквог има,
Дарива Га Престолима.

У кристали пехар среће
Вашња рука капљ лије,
Кор'јен снажи, њиви цв'јеће
Његошеве Династије,

Пјесма моја нема рјечи,
Да достојно Те прослави,
Да о слави, Господару,
Ријеч браћи згодну јави.

Бољем перу суђено је,
Да врлине Твоје пјева,
О величју Твојом, Књаже,
Који Српству ц'јелом с'јева.

Много буре преко главе
Твоје, Књаже, већ је прошло
Доба ипак славе Твоје
Овог љета ето дошло

Свемогући нек те чува
Све до крајњих људских љета,
Црној Гори спомен на Те
Нека буде ув'јек света!

Анте Беланић.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовање. Њ. В. Краљ Господар
благоволно је команданту бригаде г.
Стеву П. Вукотићу подарити наслов
„војвода“.

Италијанска изложба. Јучер послје
подне био је у италијанској изложби на
Цетињу концерт војне музике, који је
уз пркос кишљивог времена био ван-
редно добро посјећен. Изложбу су из-
вољели посјетити и чланови Узвишеног
Краљевског Дома, и били су при доласку
поздрављени клицањем и свирањем на-
родне химне. Њихова Краљ. Височанства
Књаз Мирко и Књаз Петар задржали су
се у изложби подуже и купили су више
изложених предмета, а особито су радо-
ви изложени у павиљону умјетности и
лијених вјештина изазвали Високо до-
падање.

У опште се изложба сваки дан све
више понуђује, на чему изложбени од-
бор заслужује признање.

Све улазнице, које су на дан отвара-
ња изложбе пале на каси, изложбени
одбор поклонно је сиромашним ђацима
цетињских основних школа.

Објед у част Прославног Одбора.
Њ. В. Краљ Господар, потпуно задово-
љан радом свијех одбора око јубиларне
прославе, благоизволио је чланове поје-
диних одбора данас почастити обједом,
који је био приређен у оvd. италијанском
ресторану. Обједу је присуствовао и Њ.
В. Краљ, који је при доласку и поласку
био бурно поздрављен. За вријеме об-
једа Њ. В. Краљ захвалио је одборима
на уложеном труду, те је прослава у сва-
ком погледу испала на Његово Високо
задовољство, на што је председник Цен-
тралног Одбора Високопреосвештени г.
Митрополит Митрофан у лијепој здрави-
ци Њ. В. Краљу Господару дао у име
свијех присутнијех израза најоданије зах-
валности на Високом признању. Ова здра-
вица пропраћена је бурним клицањем:
Живио Краљ! Живијела Краљица! Живио
Краљевски Дом!

Двоглав' ор'о са врхунца
Којој споси зраке сунца.

Сада опет апгел стоји
Пред светијем пред олтаром,
У вечерњег сунца боји
Да Их златним круни даром,
Живота им зраке бира
Злаћенога, срећног пира.

На сиједи Њине косе,
Које златни в'јенци красе,
Серафими круне посе
Уз умилне труба гласе,
До небеског, плавог свода
Јер дигоше престо рода.

Са Краљицом, узор Краљу,
Срећно слави по стојећа!
С уздарјем Вам вјерни шаљу:
Жеље, да Вам расте срећа,
Да уз срца мирис-ките
Пир бриљантни прославите!

Цетиње, 16. августа 1910 г.

Радомир Кривокапић Орлински.

Продаја соли

Ријешењем госп. Министра Финансија
и Грађевина, за продају соли у поједи-
ним мјестима, послје извршених лицитација,
одређени су специјални продавци,
који ће со продавати за дуже вријеме,
које је односним уговором одређено, по
сталној и утврђеној цијени, а на име:
за Цетиње: Ибро Малевић по 20 пара
килограм;
за Улцињ: Хафис Бећир-ага по 20 па-
ра килограм;
за Боан: Никола Рубежанин по 27 па-
ра килограм;
за Шавник: Арсеније Ружић по 27 па-
ра килограм;
за Андријевицу: Миљан Лалевић по
23 паре килограм;
за Бар: Емро Ђуламеровић по 18 па-
ра килограм;
за Никшић: Саво Вукотић по 16 пара
килограм;
за Грахово: Сава Бјелопољац по 26
пара килограм;
за Колашин: Мило Весковић по 16 па-
ра килограм;
за Подгорицу: Вујошевић и Аџиачевић
по 16 пара килограм;
за Вир: Ајдар Ђечевевић по 16½ пара
килограм.

На државним солским магацинима со
ће се и у будуће продавати по цијени
од 15 пара килограм, али се неће про-
давати на мање количине од 50 кило-
грама.

Број 3371. Из канцеларије Министар-
ства Финансија и Грађевина, 26. августа
1910. г. Цетиње. 2,3

ОБЈАВА

У смислу ријешења овога суда, од да-
нас број и ознака доњи, донесено по
послу процјене непокретне имовине оних
власника, који нијесу пристали на пону-
ђену цијену за заузето им имање од стра-
не државе за јавну употребу нове варо-
ши у Бару, ставља се до знања;
да је обласни суд у Ст. Бару на ос-
нову чл. 11. закона о експропријацији, од-
редио од своје стране за чланове вјештака
у одбор за процјену експроприраних има-
ња, Пера Стијепова Ђурића, из Поља.

Од стране власника одређен је за чла-
на-вјештака у овај одбор начелник оп-
штине Спичанске Лукшић, из Спича, иза-
бран је једногласно; а

Књ. Обласна Управа, са стране Државе
одредила је за члана — вјештака поме-
нутог одбора Стевана Прљу настојника
грађевина.

Поменути чланови у смислу члана 11.
закона о експропријацији имају положити
прописану заклетву, дана 21. јуна тек.
год. у канцеларији капетанског суда у
Ст. Бару, а процјена ће се отпочети од-
мах у Барскоме пољу.

Број 1327.—VII.—1910.—26. Из канце-
ларије Обласног Суда, 31. маја 1910. г.
у Ст. Бару. 3,3

ОБЈАВА

Пошто се нијесу довршиле лицитације
о исхрани рекрутских класа у Команди
IV. Дивизије у Колашину, на дан 20. пр.
мјесеца, то се овим поново ставља до
знања заинтересованим, да ће се на дан
29. тек. мјесеца поново одржати јавна
лицитација у горњој команди, а у смислу
објаве потписатог одјељења од 21. јуна
тек. године.

К Броју Р.—2727 Е—1789. Из Канцела-
рије Админ. Одјељења Књ. Министарства
Војног, 10. августа 1910. год. на Цетињу.
2,2

ПОЗИВ

Којим се позива Наста к'ер Новака
Лабана из Полимља, која је прије 3 (три)
године отишла у Турску, да у року од
2 (два) мјесеца, рачунајући од првог увр-
штења овог позива у „Гласу Црногор-
ца“, лично престане овој Конзисторији,
ради коначног ријешења бракоразводног
спора са њеним мужем Илијом Гојкови-
ћем из Велике.

Не пријавили се речена Наста у од-
ређено јој овим позивом вријеме, ради
реда поставиће јој се бранитељ, који ће
је у овом спору заступати, те ће се и у
њеном одсуству коначно ријешење до-
нијети.

Број 976. А. 1910—793—24. Из Конси-
сторије Никшићске, 27. јула 1910. год.
Никшић. 3,3

ОГЛАС

Посланство Краљевине Србије својим
актом № 167 од 10. т. м. саопштава, да
од сада увјерења, о сиромаштини и имов-
ном стању ученика из Црне Горе, могу
имати важности само ако су овјерена од
стране Краљевског Посланства на Цети-
њу, — што се ставља заинтересованим
на знање и управљање.

№ 1373. Из Канцеларије Књ. Мини-
старства Иностраних Дјела, 18. јуна 1910.
на Цетињу. 6,6

ОГЛАС

Сточарски завод у Никшићу има на
продају:
Виштаурских говеди; пештерских и хо-
роденка оваца и крмади беркширске расе.
Ко жели од поменуте стоке купити,
нека се пријави Одјељењу Народне При-
вреде или Управи Сточарског Завода у
Никшићу, гдје ће добити потребна оба-
вјештења.

П. Број 2620. Из канцеларије Одјеље-
ња Народне Привреде, 27. јула 1910. го-
дине. Цетиње. 2,3

Службени огласи

ОБЈАВА

У овлашћењу Павла Гвозденовића, трговца из
Подгорице, позивам све оне који Гвозденовићу
дугују, да им најдаље до 1. октобра т. г. дуг
исплате. Послије овог рока наплату ћу, без раз-
лике од свакога, тражити путем суда.
Подгорица, 14. августа 1910.

Марко Радуловић
адвокат

Р. 44 бр. 580 1,3

ОГЛАС

Јанна продаја непокретности Драгише М. Ра-
довића, извршиће се 20. септембра 1910. и 20. ја-
нуара 1911. год. од 9. сати прије, до 3. сата по-
слије подне.

Виђи оглас у 32. броју Гласа Црногорца.
Број 722—232—1909.
Блатина, 20. августа 1910. год.

Капетански Суд
капетан Н. Драшковић.

Р. 47, бр. 581, 1,2

Приватни огласи

Ради знања. Извјештавам госпуду путни-
ке а нарочито моје муштерије
да сам моју гостионичарску радњу премјестио
у улицу Иванбегову у кућу господина Пера Га-
шића број 27. примам на храну и спавање са
најумјеренијом цијеном. Молим за посјету.

Цетиње. С поштовањем
Р. 41. бр. 407. 5,6 Димитрије Фатић.

П О З И В
НА

УПИС III. КОЛА АКЦИЈА ПРВЕ НИКШИЋ. ШТЕДИОНИЦЕ

На основу ријешења IX редовне главне скуп-
штине акционара Прве Никшићске Штедионице
од 30. јануара 1909. год. отворен је од 2. фе-
бруара 1909. год.

Упис на III. коло од 2000 акција по 100 круна

При упису полаже се на име уписнице по 1 кру-
на од сваке уписане акције. Уплата се врши по-
степену у недељним оброчима по 50 пара не-
дјељно рачунајући од 1. јануара 1909. год.

Упис се врши сваког редовног дана код Прве
Никшићске Штедионице у Никшићу и њених фили-
јала у Шавнику и Велимљу.

Уписницу и уплату треба слати поштанском
упутницом или полагати за рачун Штедионице
мјесним новчаним заводима

Пошто је остао врло мали број неуписаних
акција, то се скреће пажња онима, који желе
да уписују акције, да се са
уписом акција охжуре.

Прва Никшићска Штедионица.

Р. 140 број 215. 8,10

ПАЖЊА. ПАЖЊА.

МИЛАН ЧОЛИЋ
— БРИЈАЧ —

Цетиње. Главна улица.

Препоручује поштованом грађанству
своју модерно уређену бријачку радњу
која се води под најстрожијом чистоћом
и добром услугом на које се највише
пази. У исто вријеме ставља до знања
да је снабдио радњу са разном порфи-
меријом и косметичким препаратима из
чувених Француских фабрика.

Особито скреће пажњу поштованим
госпођама и госпођицама на врло fine
и пријатне мирисе, помаде за косу и ли-
це, воду за гајање косе, изванредне пу-
дере и сапуне, крепоне и мреже за косу.

Р. 81, бр. 454, 4,5

НА ЗНАЊЕ. Продајем из слободне руке, зем-
љиште за грађење кућа у Мир-
ковој Вароши, које сам купио на инканду у
општини подгоричкој, које се налази у „Балиш-
ћа“ улици, и „Новака Милошева“ улици. Земљи-
шта има 75 метара са лица, са довољном баш-
том. Ко би желио купити цијело, или од истог,
ради погодбе нека се обрати дотписатоме.

Подгорица, 20. августа 1910.

Васо Радуловић,
трговац

Р. 61 бр. 575 1,3

ЦРНОГОРСКА ПИВАРА „ОНОГОШТ“ У НИКШИЋУ

ОБЈАВА

Према ријешењу управног одбора, а
сагласно чл. 8. Друштв. правила умоља-
вају се г. г. акционари Црногорске Пи-
варе „Оногошт“ у Никшићу, да изволе
уплатити своје акције најмање до 70%
у року до 15. августа ове године.

Који не би до одређеног рока уплатио,
поступиће се у смислу чл. 9. друштвених
правила.

П. п. Р. 60. бр. 457. 4,5

УПРАВА.

Готова су ГОСПОДАРЕВА ДЈЕЛА (најновије издање) и могу се добити на Цетињу код књижара: П. Калуђеровића, А. Рајнвајна, Мартиновића и Ива-нишевића — по цијени:

Балканска Царица	Перп.	1—
Пјесник и Вила	"	1—
Скупљене Пјесме	"	1—
Нова Кола	"	1—
Хајдана	"	—50 пара
Потоњи Абенсераж	"	—50 "
Књаз Арванит	"	—50 "
На Поноћи	"	—20 "

Укупно 5.70

ТРГОВАЧКО ОРИЈЕНТАЛСКО ДРУШТВО

Анонимно Друштво. — Капитал од 3.000,000 франака
у злату потпуно уплаћен.

ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА РОБУ У БАРУ

Са сопственим стовариштима у слободној луци, агенцијама и стовариштима у Подгорици и у Скадру (Албанија) Комисијони и заступништва:

Агенција Парабродског Друштва
„Пуљије“ у Бару.

Централна Администрација Друштва је у Венецији. Банкарско Одјељење је у Цариграду са додатим Одјељењем робе за Левант (Исток).

П.п.бр.387. 6,24

800 ОСАМ СТОТИНА ДОЛАРА 800

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ
са сједиштем у ЧИКАГУ—ИЛИНОИСУ.

Даје нашљедницима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатнину плаћа	4000	"
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	"
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	"
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	"
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	"
За изгубљено око	2000	"
За умрлог законитог брачног друга — члан-ица прима помоћ	1500	"
За прст палац од руке	750	"
За сваки остали поједини прст	500	"

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај, који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у Српско-Црногорски Савез, гдје ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш Српско-Црногорски Савез отро?..

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадади од разних шарлатана, са којима ова замља обилује.

Обратите се из домовине за све потребито. Српско-Црногорски Савез радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: Servian Montenegrin Alliance of United States of America
134. E. Van. Buren str.
Chicago Ill. U. S. of America

П. п. бр. 583 1,8

„ЦЕМЕНТ“

ФАБРИКА ЦЕМЕНТА ПОРТЛАНД
СПЉЕТ

Трг воћа

нуди свој изврстан производ уз најповољније услове.

П.п.Бр.161 9,14

АНИНГЕР & Н°
ТРСТ
(Anninger & Co Trieste)
Via S. Nikolo 10
Велико складиште ловачких и ратних пушака. —
Оригиналних Gasser-ових револвера израђених код фабрике Leopold Gasser у Бечу, најновијих американских револвера и аутоматичних пиштоља, и сваке врсти. Нови илустровани ценовник, шаљемо на захтјев и бадава и франко.

П. п. Бр. 293 19—20

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
За пријатну дужност сматрамо овијем путем, изјавити срдачну благодарност, браћи Сотонићима, који из далеке Америке приложише храму св. Јована и Архангела Михаила новчану своту, да се купе Кандила и то Перо, Томо, Илија и Мило Уламе, долара 20; Илија, Томо и Ђуро Гажевићи, по 10. долара.
Сотонићи, 4. августа 1910.
Р. 57. бр. 520, 1,1 Одбор цркве Сотонићске.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
Под притиском велике туге и жалости, која нас нађе губитком нашег никад непрежаљеног јединца сина, односно брата и синовца
† Илије Станкова Рубежанина
трговца
који се послје једномјесечног тешког боловања, пресели у вјечност 8. ов. мј. у 11. сати ноћу, у најлепшем цвијету, у 29. години свог млађаног живота.
Остављени саморани у нашој угашеној кући, да вјечно до гроба плачемо и јадикujemo без икакве наде и утјехе — сматрамо за најсветију дужност овим путем изјавити нашу доживотну благодарност:
Г. Др. Марулис, који се својски стараше да милосрдног покојника из наручја смрти отргне, и који је и на посљедњем часу над покојником лебдио.
Вјечита хвала нека г. г. Јеромонаху Никодиму Јањушевићу, свештеницима: Михаилу Ђуровићу и Митру Церовићу, који над покојником опијело извршише и уз своје чинодјелствовање матери земљи предадоше; такођер и г. Љубомиру Церовићу, који се на гробу дирљивим говором са покојником опрости да би нашој превеликој тузи улакшао.
Неизмјерна хвала г. г. Ристу Шоћу, управнику овдашње поште и телеграфа, Командиру Миловану Кршикапи, Потпоручнику Војину Церовићу и писару Јакову Требишанину, који дневно и ноћно не пожалише труда око драгог нам покојника.
Особита и незаборавна доживотна хвала грађанима варошице Боана, који покојников одар вијенцем окитише, и који су ми у свему били на руци при дочекивању и испраћању браће, пријатеља и кумова који су на жалбу долазили.
Хвала браћи Пекићима, пријатељу Живку Радонићу и осталима, који са њима лично дођоше да нашег милосрдног покојника до вјечне му куће испратише.
Благодаримо г. г. бригадиру Јоку Аџићу, Живку Никчевићу, секретару минист. унутр. дјела, Милу Радонићу и попу Марку Требишанину, народним посланицима, нашем милосрдном куму Јову Јовановићу, нашем добром пријатељу Милу Томашевићу, Васу Сеферовићу, Синану Лучићу, Браћи Чопићима, Мићу Јовићевићу секретару Обласног суда, Андру Весковићу, браћи Харовићима, Мурату Буразеровићу, потпоручницима: Бошку Бошковићу, Саву Лопушници са потписаном браћом Ускоцима, нареднику Миласаву Томићу, Учитељу Војводићу, Марку Татару и Миласаву Пејовићу пош. телеграф. чиновницима, госпођама Љубици Шаулић, Госпаи Павић и удови Ђукиловић, Луки и Павићу Бобичићима, Милутину Вуковићу, фамилији Лучић, Филипу Бијелићу, Лазару Кујунџићу, Митру и Ристу Томић, Панту и Анђи Ђукић, Милошу Баровићу, Симу Терићу, Црногорцу и Немаревићу, Радосаву Бијелићу, Гавру Кнежевићу Крсту Барцу, Периши Машковићу, Радивоју Гојковићу, Алекси Лучићу, Радосаву и Милици Војводић, браћи Бојичићима, Стојану Биједићу, Лазару Даниловићу и Станку Јекнићу на дирљива и пријатељска телеграфска саучешћа којима су мени и мојој до гроба увиђеној породици увелико тугу ублажили.
По на особ вјечита хвала браћи Ускоцима, Дробићима и Морачанима, који многобројно дођоше, те нашег милосрдног Илију истински оплакаше и до вјечне куће испратише.
Једном ријечи нека је и опет наша доживотна и неизмјерна хвала и свима онима који ма којим начином узеше учешћа у овој нашој неизлечивој жалости.
Боан, 12. августа 1910. год.
Тужни и до гроба увиђени: отац Станко, мајка Анђа, сестре: Јелица, Ђана и Када, стрицеви: поп Саво, Никаш, официр, Вук и остала родбина.
Р. 463. бр. 563. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
Свима нашим пријатељима и познаницима јављамо тужну вијест да се наш нигда непрежаљени син, брат, рођак
† Јован Филипов Милошевић,
несретним случајем преселио у вјечност, 8. овог мјесеца у 22-ој години свога живота.
Овим путем долазимо, да прво захвалимо Арсу Вучковићу, који је нашег покојника из воде извадио, као и осталим који су на глас поклика потрчали и скочили у воду, да би спасли непрежаљеног нам покојника.
Најсрдачније захваљамо г. бригадиру сардару Нику Шкрњову Кусовцу, пред општине Ријечке, кап. Илији Шкеповићу, капетану Нику Поповићу, поручнику Јовану Вујовићу, оф. Васу Газиводи, Стевану Закову, као и осталом браћи Ријечанима, који су нашег покојника, послје поноћи у великом броју испратили, учинили све оно што је потребно за покојника, те тиме нас у великој тузи утјешили.
Хвала попу Милу Јовићевићу, који је учинио опијело над нашим покојником.
Захваљамо браћи Цетињанима, Баицама, Ђеклићима и др. који у великом броју дођоше, увеличаše спровод и ублажише унеколико велику тугу нашу.
Још једном захваљамо свима и желимо га добром вратити.
Цетиње, 11. августа. 1910.
Ожалошћени: отац Филип, мајка Јоке, у име цијеле родбине.
Р. 174. бр. 571. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
Приликом смрти наше никад непрежаљене супруге, односно мајке
† ЈОКЕ
која се, послје једномјесечног боловања 13. овог мјесеца у 55. години свог живота пресели у вјечност, сматрамо за свету дужност изјавити овим путем нашу најпознатију и доживотну благодарност Њ. Кр. Височанству Књазу Мирку, који се у току болести често пута благоизволио распитивати о здрављу миле нам покојнице.
Искрена хвала г. г. докторима: Матановићу, Огњеновићу и Верони, који се онако својски заузимаху, да би покојницу из чељустисмрти избавили.
Искрена хвала браћи Ђегушима који у великом броју дођоше те покојницу ожалише и до вјечне куће испратише, те нам тиме у неколико тугу ублажише.
Хвала г. г. свештеницима: Ђуру Пејовићу, Јову Радонићу и Перу Божићу, који опијело над покојником извршише.
Хвала нека је нашим познаницима, кумовима и пријатељима, који нам било телеграфски било писмено изјавише своја саучешћа у нашој жалости.
Још једном нека је свима хвала.
Ђегуши, 18. августа 1910.
Ожалошћени: супруг алајбарјактар Зеко Машанов; синови: кап. Лука, потпоручник Марко — Поповић са осталом породицом.
Р. 164. бр. 572. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
Са увиђеним срцем јављамо нашој својој, пријатељима и познаницима, да се је наша нигда непрежаљена кћер односно сестра
† Вукосава Н. Милинић
свршена ученица Дјевојачке Радничке Школе преселила у вјечност 8. ов. мј. у седамнаестој години свога млађаног живота, послје петомјесечне болести.
Неможемо пропустити а да овом приликом не изјавимо своју вјечиту благодарност Њиховим Краљевским Височанствима Књазу Мирку и Књазићи Наталији на Њиховом распитивању о болести покојнице. Хвала госпођици Софији Петровић, начелници Дјевојачког института, која се за све вријеме боловања о покојници распитивала и понуде шиљала, као и госпођи Марији Александровној Матренинској.
Хвала г. г. докторима: Сужњевићу, Матановићу, Огњеновићу, Перацићу, Стренићу и Вукчевићу, који покојницу лијечише, а по наособ хвала Др. Иличковићу који се својски заузимаху да нашу милу покојницу из чељустисмрти отргне.
Хвала попу Стеву Дрецу и Мирашу Вукићу на извршеном опијелу, хвала грађанству вароши Цетина обојер пола који спроводу присуствова.
Хвала свима онима који нам било усмено било писмено или телеграфски своја саучешћа изјавише.
Цетиње, 20. августа, 1910. г.
Ожалошћени: мајка Крстиња, — сестре: Миле, Љубица, Јованка, Ђорђина и Ружа Милинић — са осталом родбином.
Р. 176. бр. 570. 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ
Под притиском неодољиве туге, која нас снађе губитком нашег јединца синовца пок. бари Гавра Ђ. Мијовића, а сада нашег јединца сина
† Михаила А. Мијовића
којега у цвијету своје момачке младости у 16-ој години, немилосно отрже из родитељског крила немилосна смрт; сматрамо за најсветију дужност овим путем изјавити доживотну захвалност г-ну д-р Митру Радловићу који се својски заузима да покојника отргне из чељустисмрти.
Особита хвала г. г. свештеницима: Шпиру Радичевићу, Михаилу Поповићу, Ристу Поповићу, Јовану Вукчевићу и Андрији Драговићу који покојника горко оплакаше, опојаше и до вјечне куће попутрише.
Дубока хвала г-ну потпоручнику Марашу који на челу Бјелопољцима, Куриљанима и Бистричанима у великом броју дођоше, покојника оплакаше и до вјечне куће попутрише, као и Горицањанима, Голубовчанима, Балабањанима, Мостовићима, Махаланима Бериславцима, Гостиљанима, Шушунарица, Понарлијама, Вукованима, Грабчанима, Ђешкопољцима, Вранишанима, Додошанима, Жабљачанима и Ђешњанима.
Особита хвала г-ну Спасу Поповићу, учитељу који се са покојником на гробом опрости.
Нека је доживотна хвала свима и свакоме онима који нама ма на који начин учествоваше у овој нашој превеликој жалости, и с тиме нам у неколико тугу ублажише.
Зета — Куриоци, 15. авг. 1910. г.
Ожалошћени: отац Андро Илин Мијовић, мајка Крстиња, синови: Филип и Петар.
Р. 193. бр. 571. 1,1